
chakrastutiH by shrIvAdirAjaIrtha guruvarya

श्रीवाढिराजतीर्थगुरुवर्यविरचिता यङ्कस्तुतिः

Document Information

Text title : chakrastutiH

File name : chakrastutiH.itx

Category : vishhnu, vAdirAja, vishnu

Location : doc_vishhnu

Author : Vadiraja

Transliterated by : Krishnananda Achar

Proofread by : Krishnananda Achar

Latest update : June 13, 2020

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 14, 2020

sanskritdocuments.org

श्रीवाटिराजतीर्थगुरुवर्यविरचिता यङ्कस्तुतिः

दोषौघवारणं यस्य धारणं भोक्षकारणम् ।
न वैदिकं तप्तयङ्गधारणं यद्वि मनसे ॥ १ ॥

अथादौ मङ्गलं तर्हि कस्मान्नावैदिकं तव ।
शिष्टाचारात् स्मृतिः कल्याणं स्मृतेश्च श्रुतिकल्पना ॥ २ ॥

यद्वि तत्र तथैतस्मिन् किञ्च कल्पयसि श्रुतिम् ।
द्वारकायाथिभिः सर्वैरद्यापि प्राङ्प्रवेशतः ॥ ३ ॥

निम्बादित्यानुगैः प्राज्ञैर्मायावाद्येकदेशिभिः ।
विष्णुस्वामिमतस्थैश्च रामानुजमताश्रयैः ॥ ४ ॥

तत्त्ववाटिजनाचार्यैः शिष्टश्रेष्ठैरनुष्ठिते ।
कैश्चिदर्थीर्णमिदं नोयेत्यक्तं तदपि नास्तिकैः ॥ ५ ॥

अङ्गुलिशिष्टजनाचारः प्रमाणमुत्तमत्र य ।
स्वमूलग्रन्थभागेषु तथा प्रकरणेषु य ॥ ६ ॥

निबन्धेषु य सर्वेषु उनापीदं न दूषितम् ।
अनाचारस्तु केषाञ्चिदनाचारः प्रकल्पयताम् ॥ ७ ॥

त्यज्जेदं कुलस्थार्थमिति न्यायं विजानत ।
नृसिंहपश्चिर्थायां रामार्थाच्चन्द्रिकादिषु ॥ ८ ॥

श्रुतिस्मृतिपुराणोक्त्या तैरपीदं प्रसाधितम् ।
न नः पूर्वैः पराकान्तं सर्वसंप्रतिपत्तितः ॥ ९ ॥

छटातीनीमात्राद्येव विवदन्ते क्वचित् क्वचित् ।
दुराग्रद्वन्द्वं तेषां केषाञ्चिन्मनसि स्थितम् ॥ १० ॥

निवर्तयेत्सुप्रयुक्तः श्रौतो मन्त्रो महात्मभिः ।
अवैदिकमिदं येते ब्रह्मैक्यं वैदिकं कुतः ॥ ११ ॥

श्रुतयस्तत्र येत् सन्ति न सन्ति किमिडागमाः ।
 यद्येतेषामितोऽन्योर्थः कल्प्यते स्वकङ्कोलतः ॥ १२ ॥
 श्रुतिस्मृतिसमाख्यातस्तत्रान्यार्थो न किं श्रुतः ।
 आग्रहोयं परेषां येत्तथायं किन्तु नाग्रहः ॥ १३ ॥
 वादिविप्रतिपन्नाभिः श्रौतत्वं तूभयोः समम् ।
 यद्यश्रौतमिदं कर्म यज्ञोश्रौतः कथं न ते ॥ १४ ॥
 तन्मूलभूतवेदानामतत्त्वावेदकत्वतः ।
 अन्यार्थकल्पनेनापि तत्त्ववेदकता गता ॥ १५ ॥
 तेनैवावेदकत्वं येदध्वरस्य कथं न तत् ।
 अधुना बाधवैधुर्याद्व्यावहारिकमानता ॥ १६ ॥
 समोभयत्र केषाञ्चिन्मते बाधोत्र तत्र य ।
 वेदाप्रामाण्यशंसित्वाद्येति तावुभावपि ॥ १७ ॥
 व्यावहारिकमानत्वं मूढाप्रामाण्यमेव हि ।
 अतस्यधारणं येत्स्थान्तन्मूलेनैतदागतम् ॥ १८ ॥
 सदा तदुक्तलाभार्थमिदं प्राज्ञैर्द्विष्यते ।
 पवित्रमुद्रेव कुशश्रुतिमूला प्रधार्यते ॥ १९ ॥
 किमग्निनापराधं ते किं यङ्केण मुरद्विषः ।
 किं वा सद्भिरनिर्भातेः किं पुराणैस्त्रयीगिरा ॥ २० ॥
 निषेधवाक्याद्भीतिस्तु तस्मात्माङ्कयोः समा ।
 तत्सर्वं तस्यं कुर्वन् समः स्वार्थपराथयोः ॥ २१ ॥
 अमन्त्राडोममूलाङ्कविषयं कुरु लाघवात् ।
 शिष्टाचारविरुद्धोर्थः स्वसारं याधिशोडति ॥ २२ ॥
 एत्यादौ त्यज्यते वेदे किं पुनः स्मृतिकोणः ।
 यद्ये स्मृतिमनादृत्य श्रुतावनुदितत्वतः ॥ २३ ॥
 विधिं न मानयस्येनं निषेधः केन मान्यते ।
 नहि श्रुतिसती धर्ममिमं कथापि निषेधति ॥ २४ ॥
 सुदर्शनकृतोद्योगनिष्कण्टकितपद्धतिः ।
 तूष्णीं स्थितेपि लोकेस्मिन्नङ्गीकार एतीर्यते ॥ २५ ॥

शास्त्रोप्यप्रतिषिद्धं चेद्दीयतेनुमतं त्विति ।
 यद्वि स्मृत्युक्तमाचारमश्रौतं मन्यते भवान् ॥ २६ ॥
 शौचाद्यौ द्विग्विभागं य वैशित्र्यं मृत्तिकाग्रले ।
 योग्यायोग्यदिनत्वं य दन्तधावनकर्मणि ॥ २७ ॥
 काष्ठे ग्राह्याग्राह्यतां य तथायमनपद्धतिम् ।
 गृह्योक्तं पार्वणविधिं भोज्याभोज्यपदार्थताम् ॥ २८ ॥
 क्वं षोडशसंस्कारे श्राद्धादीनां दिनान्यपि ।
 तर्हि त्यक्त्वा प्रात्यक्षमाश्रय त्वविशङ्कितः ॥ २९ ॥
 सर्वधर्मान् परित्यज्येत्यादिविवाक्यमुपाश्रितः ।
 नारदीये भृङ्गति ते बलं वाक्ययतुष्टयम् ॥ ३० ॥
 पाद्मगारुडमुष्पेषु सन्त्यस्माकं सडस्रशः ।
 द्वैधे बडूनां वचनमिति न्यायेन तत्र्यजन् ॥ ३१ ॥
 अङ्गीकुरु उरेश्चकधृतिं मुक्तिसृतिं पराम् ।
 अष्टादशपुराणस्थान्यस्मद्वाक्यानि सर्वशः ॥ ३२ ॥
 मुष्यान्युपपुराणस्थवाक्येभ्यो नडि भित्त्यति
 पञ्चरात्रस्य विष्वक्कृतेः सर्वैः प्रामाण्यमिष्यते ॥ ३३ ॥
 प्रतिष्ठापर्वपूजाद्या देवानां स्युः कथं न येत् ।
 श्रुतिप्रतीकं सङ्गृह्य पवित्राण्यां प्रदाय य ॥ ३४ ॥
 तत्र प्रथमसंस्कारस्तमयङ्काङ्कु ष्यते ।
 तद्विरुद्धमृषिप्रोक्तं दुरुक्तमिति गृह्यते ॥ ३५ ॥
 उभयोः कलले साक्षी विजातीयो हि मान्यते ।
 यश्चास्त्रं विद्गुपास्यं परं देवमुमापतिम् ॥ ३६ ॥
 तमःप्रवर्तकं वक्ति तामसं तत्प्रयक्षते ।
 षति गारुडवाक्येन तथा पाद्मगतेन य ॥ ३७ ॥
 विष्वक्वाधिक्षयविरोधित्वे पुराणस्मृतिविद्ययोः ।
 अपि तामसतैवोक्ता ततोप्यन्यदुपेक्षताम् ॥ ३८ ॥
 नडि तामसमाश्रित्य तमः प्रामुं त्वमर्हसि ।

श्रीमद्भागवतं सर्वैः पूर्वैर्नो भवतामपि ॥ ३८ ॥
 पुराणेषूत्तमत्वेन श्रुतं मतमुपाश्रितम् ।
 तत्रापि विषयुमाहात्म्यरसायनविरोधिनाम् ॥ ४० ॥
 शैवोक्तिविषयिभिरनूनां तामसत्त्वमुदाहृतम् ।
 १वायं लीनां मया रक्षन् दृःषद्दुःखी भवेदिति ॥ ४१ ॥
 शृण्वन्ति येन्यविषयाः कुडथा मतिनाशिनीः ।
 ते तमः प्राप्नुवन्तीति वन्ध्यां न भिभूयाद्भिरमूर ॥ ४२ ॥
 इत्यादौ तेन योक्तं नः सर्वं चार्थव गम्यते ।
 मल्लक्षणाभिमं कायं कृत्वा मधुर्ममाश्रितः ॥ ४३ ॥
 स्वलिङ्गधारणेनेति तत्रोक्तं यङ्कलाञ्छनम् ।
 श्रुतितात्पर्यसिद्ध्यर्थे विरोधं कुर्वती स्मृतिः ॥ ४४ ॥
 विरोधे त्वनपेक्षं स्यादित्यमानत्वमेष्यति ।
 पवित्रं त इति ल्येका गोविन्दुर्बिभ्रदायुधम् ॥ ४५ ॥
 येन देवाः पवित्रेण आत्मानं पुनते सदा ।
 तेन सङ्गधारेण पावमान्यः पुनन्तु माम् ॥ ४६ ॥
 इत्याद्यृचि यजुर्वेदे लोकस्य द्वारमित्यपि ।
 यरणं पूतमिति य तथा साम्नि स्फुटं वयः ॥ ४७ ॥
 नेमिना तमसुतनुः सायुज्यं प्राप्नु यादिति ।
 उरुङ्कमाङ्गैः सुभगा वयमेभिरिडाङ्गिताः ॥ ४८ ॥
 इत्यथर्वगतं वाक्यं तथा श्रुतिशिरस्यपि ।
 अद्यापि गौर्जरैर्विप्रैः पठ्यमाने गुरोर्मुभात् ॥ ४९ ॥
 धृतोर्ध्वपुङ्गुः श्रितसख्यङ्कधारी लरिं परम् ।
 यो ध्यायेत्स मडात्मैति स्पष्टमर्थान्तरोज्जितम् ॥ ५० ॥
 सन्ति स्मृतीतिहासाद्याः पुराणानि य कोटिशः ।
 सुदर्शनस्य भीमांसा कृता ह्यस्मत्पुरातनैः ॥ ५१ ॥
 तत्रोद्भूतेषु वाक्येषु कथमेषु संशयः ।
 यद्वि वाक्यं स्वयं कृत्वा प्रावक्ष्यन् पूर्वसूरयः ॥ ५२ ॥

तर्ज्यर्चनेकभेदायां कुतो वाक्यं निजेच्छया ।
व्याकरिष्यन्नतिस्पष्टमनर्थान्तरसम्भवम् ॥ ५३ ॥

प्रावर्तन्त कथं पूर्वे सर्वेऽप्यास्तिकभौलयः ।
स्पष्टैर्वाक्यैर्नयेत् सर्वविप्लवः स्याज्जिनोक्तिः ॥ ५४ ॥

स वक्ति सर्वमाभायं रक्षसा डेनयित् कृतम् ।
पवित्रर यराणं यङ्कं लोकद्वारं सुदर्शनम् ॥ ५५ ॥

पर्यायवाचका ङ्यैते यङ्कस्य परमात्मनः ।
पुराणोक्तिरियं यङ्कं पवित्राद्याभ्ययाड छि ॥ ५६ ॥

मर्त्यानुशासनं ग्राह्यं किं पुनः स्मार्तशासनम् ।
पवित्त्रायते लोकानिति व्युत्पत्तिसम्भवात् ॥ ५७ ॥

योगरुडिबलायाता पवित्राभ्या सुदर्शने ।
धर्मां श्रुतिमुपादाय पुराणान्येव सर्वशः ॥ ५८ ॥

प्रमाणयन्ति स्वोक्तेस्मिंस्तमयङ्काङ्गुधारणे ।
अतोऽन्यार्थः श्रुतेरस्याः कथं शक्यो मनीषिभिः ॥ ५९ ॥

सति नेतरि मार्गस्य किमन्धोक्तः क्वमो भवेत् ।
पवित्रपदनिर्दिष्टमर्थं वेदस्तमेव छि ॥ ६० ॥

सहस्रधारनामोक्त्या यङ्कत्वं स्पष्टयत्यडो ।
षट्कोणत्वाभिधां यङ्कच्छायामघायुपाददत् ॥ ६१ ॥

कुशग्रन्थिरसपि ङ्यासीत्पवित्राभ्यो मलीतले ।
यथा चित्रस्थसिंहस्य सिंहसादृश्यमात्रतः ॥ ६२ ॥

सिंहतायां मुष्यसिंहो वन्य अवेति निर्णयः ।
तथा पवित्रनामै तस्यङ्कस्यैवेति गम्यते ॥ ६३ ॥

षट्कोणता सर्वमते यङ्कस्यैव छि लक्षणम् ।
आगमोक्तं पवित्रं य षट्कोणग्रन्थितोभवत् ॥ ६४ ॥

अतोऽन्यार्थकथा वाताडता शुष्यलताभवत् ।
तत्पवित्रमिदं व्यासं यत्त्वं पर्येषि विश्रुतः ॥ ६५ ॥

धृति श्रुत्युद्धितं विषयुव्याभ्या व्याप्तत्वमेव य ।
यङ्कवोयितं विप्रकुशस्यात्यन्तबाधितम् ॥ ६६ ॥

प्राङ्प्रसक्तपवित्रेण तस्मात्तत्त्वमिष्यते ।
 पञ्चाग्निकृततापोक्तौ दूषणद्वयवागतम् ॥ ६७ ॥
 प्रसक्तस्य परित्यागो ऽयप्रसक्तपरिग्रहः ।
 आभत्वोक्त्या तप्तयङ्कदाडाभावो ऽपि दूष्यते ॥ ६८ ॥
 अग्नि दूरसमीपस्थवस्तुन्यात्मत्वसाम्यतः ॥
 शृतास एति शब्दार्था द्वाडवन्तो न तापसाः ॥ ६९ ॥
 पादोक्तौ स्यात् पवित्रेणेत्येतद्व्यर्थं पदान्तरम् ।
 यङ्कं प्रयुज्य निभिदं तमो निर्भिद्य रन्ध्रतः ॥ ७० ॥
 अनन्तासनलोकं स्वं प्राप कृष्णः सडार्जुनः ।
 एति पौराणिकभ्यात्या लोकस्य द्वारतापि य ॥ ७१ ॥
 यङ्कस्यैवोचितान्यत्र शक्योतीर्थो न शङ्कितुम् ।
 अपि यार्थद्वये प्राप्ते समाप्यैकार्यसाधिका ॥ ७२ ॥
 तत्पुराणसमाख्यानादर्थोयमवधार्यते ।
 भीमांसाभिधविष्यातसीमासाम्राज्यकारिभिः ॥ ७३ ॥
 यथाप्याम्नायमार्गोस्मिन् वक्तुं भुङ्क्ते य शक्यते ।
 तथाप्यत्परणोद्योगे योद्धुः शूरस्य नोचितं
 मडाप्राकारकरणमिति भत्वोपरम्यते ॥ ७४ ॥
 कुमतध्वान्तनिर्लेदी स्वमताभ्रोधीसम्भ्रमः ।
 उयग्रीवोल्लसस्यन्द्रपादः षेदापडोस्तु नः ॥ ७५ ॥
 उयग्रीवपदद्वन्द्वयिन्तनासक्तयेतसा ॥
 यतिना वाटिराजेन यङ्कस्तुतिरियं कृता ॥ ७६ ॥
 ॥ एति श्रीमद्वाटिराजपूज्यवर्यविरचिता यङ्कस्तुतिः सम्पूर्णा ॥
 भारतीरमणमुष्यप्राणान्तर्गत श्रीकृष्णार्पाणमस्तु ।

Footnotes

१ गां दुग्धदोडामसतीं य भार्या द्देहं पराधीनमसत्प्रजं य ।
 वित्तं त्वतीर्थीकृतमङ्गवाचं डीनां मया रक्षति दुःखदुःखी ॥

र यस्यां न मे पावनमङ्ग कर्म स्थित्युद्भवप्राणनिरोधमस्य ।
लीलावतरेप्सितजन्म ना स्याद्ग्रन्थ्यां गिरं तां भिन्नयान्न धीरः ॥

-श्रीमद्भागवत (११/११/१८,२०)

Encoded and proofread by Krishnananda Achar

——
chakrastutiH by shrIvAdirAjaIrtha guruvaryā

pdf was typeset on June 14, 2020

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

